

Случи се да сполучатъ Русситѣ и да запушятъ и прехврълятъ единъ турски топъ. Преди това, една частъ отъ руската войска бѣше се спусналѣ на надолу кѫмъ Марино-поле подъ личното предводителство на Генерала Гурка, а останалата малка частъ спомагаше на артилеріята, която дѣйствуваше въ лозята близо при Билиаковица. Като се приближиха Русситѣ до Търновските лозя, навлѣзохъ нѣкои въ малки ^{ханови} имъ кѫщички, и поченаха да гармятъ съ пушките си изъ прозорците на тия кѫщички. Други же се изпонарядиха изъ лозята, и поченаха и тѣ да гармятъ съ пушките си и да хврълятъ крушумите си врхъ мястността на табията. Същевременно и слѣдъ като запушиха Русситѣ турска топъ, Турци ^т престанаха въвсѣмъ да гармятъ съ топове, но гармяха твърде ^ч начесто, даже и безпрестанно съ пушките си; тай щото не се чуваше друго, освенъ ихтѣнето, и отзивътъ въ въздуха, произведенъ отъ многобройните крушуми. Това показваше че Турцитѣ вѣчъ бѣгатъ отъ табията, и за да прикриятъ бѣгннето си, останалиятѣ отъ тѣхъ войници при табията безпрестанно гармяха теже съ пушки, и нѣ се увѣрихми че тѣ вѣчъ бѣгатъ. Това гармѣнѣ съ пушки и съ крушуми се продлжи до $1\frac{1}{2}$ часъ, и изведенѣ ^{спрѣ}. Слѣдъ малко, влѣзохѣ въ градъ-тѣ до 200 казаци конници, тичаха твърде бѣжчи, отидохѣ въ бывшия турски конакъ, забиха тамъ едно знаме, и слѣдъ това, минахѣ презъ турската махала, върнахѣ се назадъ и отидохѣ при Генералъ Гурко за да му извѣстятъ вижда се, че въ града Търново вѣчъ нѣма Турци. Подирь малко време, влѣзе въ градъ-тѣ и Генералъ Гурко съ щабъ-тѣ си, посрѣдътъ отъ населенето съ неописуемо възхищеніе, отврѣдъ му се подаваха прекрасни цѣѣтни китки; и упоенитѣ отъ радостъ граждани незнаяха какъ по-сърдечно, и по-тѣржествено да изразятъ своята благодарностъ за освобожденіето си; влѣзохѣ тѣже и войниците на малкія отрядъ на Генералъ Гурко състоящъ отъ 700 до 800 души; а — артилеріята състояща отъ 1 батарея отъ 8 топа. Тай лесно въ $1\frac{1}{2}$ часъ, Русситѣ привзеха